

Stella Tarakson

Kúzelná zvieracia kaviareň

Kakadu
hľadá domov

FRAGMENT

Stella Taraksan

Kúzelná zvieracia kaviareň

Kakadu
hľadá domov

FRAGMENT

Kúzelná zvieracia kaviareň

Kakadu hľadá domov

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.fragment.sk
www.albatrosmedia.sk

FRAGMENT

Stella Tarakson
Kúzelná zvieracia kaviareň
Kakadu hľadá domov
Copyright © Albatros Media a. s., 2022

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS MEDIA

Stella Tarakson: Shazza the Homesick Cockatoo

Copyright: © Stella Tarakson [2022]

Licensor: Sweet Cherry Publishing United Kingdom [2022]

Translation © Jana Vlašičová, 2022

Slovak edition © Albatros Media Slovakia, s. r. o., 2022

Všetky práva sú vyhradené. Žiadna časť tejto publikácie sa nesmie kopírovať a rozmnožovať za účelom rozširovania v akejkoľvek forme alebo akýmkoľvek spôsobom bez písomného súhlasu vydavateľa.

ISBN v tlačenej verzii 978-80-566-2773-0

ISBN e-knihy 978-80-566-3220-8 (1. zverejnení, 2022) (ePDF)

ISBN e-knihy 978-80-566-3221-5 (1. zverejnení, 2022) (epub)

ISBN e-knihy 978-80-566-3222-2 (1. zverejnení, 2022) (mobi)

1. kapitola

„Kam mám postaviť ten kávovar?“ spýtal sa pán v montérkach, ktorý držal v rukách veľkú škatuľu.

„Na tamten pult vľavo,“ Ellina mama si nadšene pomädľila ruky. „Naozaj sa to deje. Čoskoro môžeme kaviareň otvoriť!“ povedala.

Ellie ju nevidela takú šťastnú už celé roky. Dokonca ani včerajšia znepokojujúca novina ju nevyviedla z miery. Ellie započula na ulici akéhosi muža, ktorý na opačnej strane cesty plánuje postaviť veľkú budovu, čo bude mať vnútri kaviarne. Budú čisté a moderné. Nie ako tá mamina, umiestnená na prízemí starého ošarpaného domu. Okrem toho povedal, že keď mamin podnik skrachuje, lacno ho od nej odkúpi.

Mama sa odmietla strachovať. „Nenechám sa šikanovať developermi,“ povedala rozhodne. „Ľudia k nám budú chodiť, pretože budeme iní – v okolí nie je žiadna mačacia kaviareň! Uvidíte, že Mačkačínu sa bude dariť.“

Ellie sa tešila, že si mama tak verí, ale priala si, aby brala tie vyhrážky vážne. Aspoň by si mohla zistiť nejaké informácie. Ellie a jej nový kamoš Blake si nemohli pomôcť – vyvolalo to v nich obavy.

„Prečo neexistujú aj psie kaviarne?“ spýtal sa Blake držiac na rukách vrtiace sa šteňa labradora. S rodičmi sa nastahoval do bytu na druhom poschodí nad kaviarňou, zatiaľ čo Ellie s mamou

bývali na prvom.

Pristažovali sa do Anglicka z Austrálie a chceli tu založiť útulok pre zvieratá.

Ellie pri Blakeovej otázke prevrátila oči. „Možno je to preto, že ľudia nemajú radi, keď ich niečo oslintá.“

Ellie nebola veľká psíčkarka. Mačky boli podľa nej pokojnejšie, tichšie a milšie. S mamou sa starali o osem. Všetky mali byť súčasťou novej kaviarne. Ellie však musela pripustiť, že Blakeovho labradora Čokyho si oblúbila. Bol totiž veľmi milý. Poškrabkala ho za ušami a on pokrútil chvostom.

„Vidíš, Ellie?“ povedal Čoky a ďalej krútil chvostom v chlapcovom náručí. „Vôbec ťa neoblizujem.“

„To je pravda. Učíš sa rýchlo,“ začala Ellie, ale Blake jej venoval varovný pohľad. Ellie si rýchlo dlaňou zakryla ústa. Skontrolovala, či si mama náhodou niečo nevšimla,

ale tá bola našťastie veľmi zaneprázdnená umiestňovaním kávovaru.

Ellie a Blake sa dohodli. Nikdy nikomu neprezradia, že rozumejú zvieracej reči. Keď si to nechávali pre seba, bola to väčšia zábava.

Neboli si istí ako, ale ich nová schopnosť bola akosi spojená so staromódnyim telefónom, ktorý našli v dome. Kúzlo začalo pôsobiť po tom, ako deti na telefóne vykrútili vyblednuté čísla napísané v strede jeho číselníka.

„Pozor, prosím.“

Ellie do chrbta narazilo čosi tvrdé. Pohla sa dopredu, pretože sa popri nej presúval

chlapík s kobercom v rukách a kráčal rovno do cesty dvom ďalším, ktorí sťahovali stoly.

„Prečo nejdete trochu von?“ navrhla mama a ukázala na miesto, kde chcela, aby chlapi postavili stôl. „Zabavte sa trochu, kým nezačne škola. Na druhej strane cesty je park. Vezmite si skicáre a niečo mi nakreslite.“

Ellie a Blake si vymenili pohľady. Včera ten muž povedal, že výstavba sa uskutoční na druhej strane cesty.

Ellie si vzala súpravu na kreslenie, Blake nasadil Čokymu obojok a už ich nebolo.

„Možno zistíme, čo sa to tam deje,“ povedal Blake.

„Presne na to som myslela,“ súhlasila Ellie. „Ale ako?“

„Neviem. Možno budú v parku nejaké značky.“

Kým čakali na priechode cez cestu na zelenú, Ellie čosi napadlo. „Hm... myslíš si, že sa budeme vedieť v parku porozprávať so zvieratami? Alebo to funguje len tam, kde je telefón, teda u nás doma?“

„Čoky?“ spýtal sa Blake a pozrel sa dolu na šteňa ťahajúce za vôdzku. „Ešte stále nám rozumieš?“

„Venčiť, venčiť, venčiť, venčiť!“ pospevoval si veselo Čoky, a hoci z neho nič iné nedostali, Blakeovi to stačilo. Uškrnul sa na Ellie, akoby hovoril: „Tu máš svoju odpoveď.“

„Ale čo ak to funguje len medzi nami?“ spýtala sa Ellie. „Medzi tebou, mnou, Čokym, mačkami a myšami?“

„Keď budeme vonku, uvidíme. Skúsime sa porozprávať ešte aj s inými zvieratami,“ navrhol Blake.

